

Súd: Okresný súd Liptovský Mikuláš
Spisová značka: 6C/73/2010
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5610205212
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 02. 2012
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Iveta Žišková
ECLI: ECLI:SK:OSLM:2012:5610205212.8

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Liptovský Mikuláš, samosudkyňou JUDr. Ivetou Žiškovou, v právnej veci navrhovateľky Z.. E. X., N. X XXX/XX, U., zastúpenej LEGAL CARTEL, s. r. o., Ľubinská 18, Bratislava, IČO: 36 677 175, proti odporcovi HV Invest, s. r. o., Malatíny 104, IČO: 36 791 377, zastúpeného Advokátskou kanceláriou JUDr. Kralovenský, s. r. o., so sídlom Dončova 9, Ružomberok, IČO: 36 857 483, v konaní o zaplatenie 7 000,-eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Odporca je p o v i n n ý zaplatiť navrhovateľke 7 000,-eur, úroky 7 % ročne zo sumy 4 000,-eur od 02. 12. 2009 do 31. 05. 2010, úroky 7 % ročne zo sumy 3 000,-eur od 09. 07. 2009 do 31. 12. 2009, úroky z omeškania 9 % ročne zo sumy 4 000,-eur od 01. 06. 2010 do zaplatenia a úroky z omeškania 9 % ročne zo sumy 3 000,-eur od 01. 01. 2010 do zaplatenia, v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

Vo zvyšku sa návrh z a m i e t a .

Navrhovateľovi sa p r i z n á v a náhrada trov konania 1 975,28 eura, ktoré je odporca povinný zaplatiť Advokátskej kancelárii LEGAL CARTEL, s. r. o. Bratislava, v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

Návrhom, doručeným tunajšiemu súdu dňa 23. 06. 2010, uplatnila navrhovateľka voči odporcovi viacero nárokov na tom istom právnom aj skutkovom základe s tým, že vo všetkých veciach žiadala vydať platobný rozkaz. Pod sp. zn. 1Ro/488/2010 bol pôvodne zapísaný návrh na zaplatenie sumy 1 000,-eur z titulu pôžičky poskytnutej dňa 02. 12. 2009, pod sp. zn. 1Ro/502/2010 bol uplatnený návrh na vrátenie pôžičky 3 000,-eur poskytnutej dňa 09. 07. 2009 a pod sp. zn. 6Ro/55/2010 bol zapísaný návrh na zaplatenie 3 000,-eur z titulu pôžičky poskytnutej dňa 02. 12. 2009. Súd ani v jednej veci nevydal platobný rozkaz a postupom podľa § 172 ods. 3 O. s. p. boli veci pridelené náhodným výberom sudcom tunajšieho súdu, keď pod sp. zn. 6C/73/2010 bol zaevidovaný nárok na zaplatenie 1 000,-eur z titulu pôžičky zo dňa 02. 12. 2009, pod sp. zn. 6C/74/2010 bol zapísaný návrh na vrátenie pôžičky 3 000,-eur poskytnutej 09. 07. 2009 a pod sp. zn. 6C/75/2010 bol zapísaný návrh na vrátenie pôžičky 3 000,-eur poskytnutej dňa 02. 12. 2009. Uznesením zo dňa 22. 07. 2010 súd spojil tieto tri veci na spoločné konanie pod sp. zn. 6C/73/2010.

Navrhovateľka návrh odôvodnila tým, že založila spoločnosť HV Invest, s. r. o. a bola jednou z troch spoločníkov. Spoločnosť bola založená za účelom výstavby zrubov v Obci Malatíny s tým, že spoločnosť mala tieto zrubby postaviť a následne ich so ziskom predáť. Predajom zrubov mala spoločnosť HV Invest, s. r. o. skončiť svoju činnosť. Na stavbu zrubov si firma zobrala najskôr úver, za ktorý ručil svojou nehnuteľnosťou jeden zo spoločníkov Z.. H. F.. Pretože tento spoločník mienil svoju nehnuteľnosť predáť,

peniaze poskytnuté bankou boli vrátené a všetci spoločníci vkladali do spoločnosti vlastné finančné prostriedky. Navrhovateľka uviedla, že okrem iných vkladov, dňa 02. 12. 2009 požičala odporcovi sumu 10 000,-eur. Pretože bola oprávnená disponovať finančnými prostriedkami do sumy 100 000,-Sk, túto pôžičku rozdelila na tri platby a to 2x po 3 000,-eur a 1x 1 000,-eur. Ďalšiu pôžičku poskytla odporcovi dňa 09. 07. 2009 vo výške 9 000,-eur s tým, že túto pôžičku rozložila takisto na tri časti po 3 000,-eur. Nakoľko bola oprávnenou konať v mene spoločnosti, vypracovala jednotlivé zmluvy o pôžičke, ktoré podpísala v mene veriteľa aj v mene dlžníka.

Odporca v priebehu konania uznal pohľadávku navrhovateľa vo výške 4 000,-eur, t. j. uznal, že mu navrhovateľka dňa 02. 12. 2009 požičala sumu 10 000,-eur, z čoho predmetom tohto konania bola čiastka 4 000,-eur. Súd zistil, že zvyšnú časť pôžičky poskytnutej dňa 02. 12. 2009, navrhovateľka uplatnila v konaní 10C/147/2010 (po spojení konaní vec vedená pod sp. zn. 10C/144/2010) a vo veci vedenej pod sp. zn. 7C/146/2010 (po spojení konaní vec vedená pod sp. zn. 7C/145/2010) s tým, že v oboch uvedených konaniach bola ohľadne tejto pôžičky navrhovateľka úspešná. Nakoľko odporca v časti o zaplatenie sumy 4 000,-eur návrh navrhovateľky uznal, súd si v zmysle § 120 ods. 3 O. s. p. osvojil skutkové zistenia založené na zhodnom tvrdení účastníkov a v časti, pokiaľ sa navrhovateľka domáhala vrátenia pôžičky poskytnutej dňa 02. 12. 2009 vo výške 4 000,-eur, návrhu vyhovel.

Spornou v konaní zostala pôžička, ktorú navrhovateľka poskytla odporcovi dňa 09. 07. 2009 vo výške 9 000,-eur. Z tejto pôžičky bola predmetom tohto konania čiastka 3 000,-eur, ďalšia čiastka 3 000,-eur bola predmetom konania vedeného na tunajšom súde pod sp. zn. 7C/148/2010 (po spojení konaní pod sp. zn. 7C/145/2010) a zvyšok 3 000,-eur je predmetom konania vedeného pod sp. zn. 8C/144/2010. Vo veci 7C/145/2010 bolo rozhodnuté tak, že nárok navrhovateľky okrem iného aj na zaplatenie sumy 3 000,-eur z titulu pôžičky zo dňa 09. 07. 2009, bol vylúčený na samostatné konanie a v súčasnom období je tento nárok vedený pod sp. zn. 7C/53/2012. Ani v jednom z týchto konaní o nároku navrhovateľky, pokiaľ sa domáhala vrátenia pôžičky poskytnutej dňa 09. 07. 2009, rozhodnuté zatiaľ nebolo.

Vypočítím účastníkov ako aj dokazovaním vykonaným v tomto konaní a v konaní vedenom pod sp. zn. 10C/144/2010, kde bol vypočítaný tretí konateľ odporcu E. R. T. a najmä svedkyňa G. U. mal súd preukázané, že návrh navrhovateľky je dôvodný aj v tejto časti.

Medzi účastníkmi nebolo sporné, že navrhovateľka dňa 09. 07. 2009 poukázala na účet odporcu spolu sumu 9 000,-eur, spornou však bola otázka, či sa jednalo o pôžičku alebo vrátenie peňazí, ktoré navrhovateľka prevzala dňa 05. 06. 2009. Nesporne dňa 05. 06. 2009 navrhovateľka poukázala seba a aj ostatným dvom spoločníkom, každému po 9 000,-eur. Navrhovateľka to odôvodnila tým, že na účte spoločnosti sa objavili finančné prostriedky, ktoré sa ona rozhodla rozdeliť všetkým spoločníkom. Nakoľko už predtým požičala odporcovi vlastné finančné prostriedky, sumu poukázanú dňa 05. 06. 2009 vo výške 9 000,-eur, si započítala na úhradu pôžičky poskytnutej 27. 05. 2009, 01. 06. 2009 a 02. 06. 2009. Pôvodne si uplatnila v súdnom konaní aj vrátenie týchto pôžičiek, ale z dôvodu započítania zobrala návrhy v jednotlivých konaniach ohľadne tej časti, kde si započítala platbu poskytnutú 05. 06. 2009, návrh späť.

Svedkyňa G. U., účtovníčka odporcu, ktorá bola vypočítaná vo veci 10C/144/2010 na pojednávaní dňa 15. 12. 2011 potvrdila, že podľa pokladničných dokladov navrhovateľka poskytla odporcovi pôžičku dňa 12. 01. 2009 vo výške 900,-eur, 16. 01. 2009 vo výške 326,-eur, 23. 06. 2009 vo výške 500,-eur, 09. 07. 2009 vo výške 9 000,-eur a 02. 12. 2009 vo výške 10 000,-eur, pričom 05. 06. 2009 jej bolo vrátených 9 000,-eur.

Odporca nespochybnil, že navrhovateľka mu dňa 09. 07. 2009 poukázala sumu vo výške 9 000,-eur, ale tvrdil, že touto platbou iba vrátila finančné prostriedky, ktoré si predtým bez dôvodu poukázala dňa 05. 06. 2009. Navrhovateľka si však na tunajšom súde uplatnila vrátenie pôžičky poskytnutej dňa 27. 05. 2009 vo výške 3 300,-eur (3C/88/2010) a 1 350,-eur (8C/147/2010). Pod sp. zn. 3C/89/2010 sa viedlo konanie o návrhu navrhovateľky na vrátenie pôžičky 900,-eur, poskytnutej odporcovi dňa 01. 06. 2009. Z titulu pôžičky poskytnutej dňa 02. 06. 2009, navrhovateľka uplatnila voči odporcovi nárok 3 300,-eur v

konaní 7C/145/2010, 1 700,-eur vo veci pôvodne vedenej pod sp. zn. 8C/145/2010 a 2 500,-eur pôvodne vo veci 8C/146/2010 s tým, že tieto dve posledné konania aj konanie o priznanie pôžičky 1 350,-eur zo dňa 27. 05. 2009, je vedené pod sp. zn. 8C/147/2010. Navrhovateľka tvrdila, že ku dňu 05. 06. 2009 jej odporca dlhoval z titulu pôžičky viac ako 9 000,- eur a toto svoje tvrdenie preukázala zmluvami o pôžičkách. Jednostranným úkonom si v zmysle § 580 a nasl. Obč. zák. započítala platbu od odporcu vo výške 9 000,-eur na úhradu uvedených nárokov voči odporcovi, takže týmto jednostranným započítaním došlo k zániku dlhu odporcu voči navrhovateľke v rozsahu započítania. Pokiaľ si navrhovateľka pôvodne uplatnila

(v iných konaniach vedených na tunajšom súde) aj vrátenie pôžičiek poskytnutých odporcovi pred 05. 06. 2009, tieto nároky (do sumy 9 000,- eur) zobrala späť. Navrhovateľka nesporne poukázala dňa 09. 07. 2009 odporcovi sumu 9 000,- eur (3 x 3 000,- eur), ktorá je aj podľa výpovede svedkyne G. U. zaevidovaná v účtovných dokladoch odporcu ako pôžička. V konaní nebolo preukázané a odporca to ani netvrdil, že by po 09. 07. 2009 bola navrhovateľke vrátená táto suma (či už celkom alebo čiastočne). Súd preto návrhu navrhovateľky vyhovel a zaviazal odporcu na vrátenie pôžičky poskytnutej vo výške 3 000,-eur dňa 09. 07. 2009.

Podľa § 657 Občianskeho zákonníka (ďalej len „Obč. zák.“) zmluvou o pôžičke prenecháva veriteľ dlžníkovi veci určené podľa druhu, najmä peniaze a dlžník sa zaväzuje vrátiť po uplynutí dohodnutej doby veci rovnakého druhu.

Podľa § 658 ods. 1 Obč. zák. pri peňažnej pôžičke možno dohodnúť úroky.

Navrhovateľka poskytla pôžičku odporcovi ako fyzická osoba, pričom v zmluve zo dňa 09. 07. 2009 bola určená lehota splatnosti do 31. 12. 2009 a pri pôžičke poskytnutej dňa 02. 12. 2009 bola dohodnutá lehota splatnosti do 31. 05. 2010. V obidvoch prípadoch boli dohodnuté úroky z pôžičky vo výške 7 % ročne, pričom výška dojednaného úroku z poskytnutých pôžičiek nebola medzi účastníkmi sporná. Súd preto vyhovel návrhu navrhovateľky v časti, pokiaľ sa domáhala priznania úroku z pôžičky vo výške 7 % ročne, ale len za obdobie do dohodnutej doby splatnosti, pretože úroky sú splatné najneskôr spolu so samotnou istinou. V časti, pokiaľ navrhovateľka žiadala priznať úroky z pôžičky až do zaplatenia, nárok nebol dôvodný a v tejto časti ho súd zamietol.

Podľa § 517 ods. 1 prvá veta Obč. zák. dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní.

Podľa § 517 ods. 2 Obč. zák. ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 3 ods. 1 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z. v znení platnom od 01. 01. 2009, ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia, ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky, platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Odporca sa do omeškania s vrátením pôžičky poskytnutej dňa 09. 07. 2009 dostal dňa 01. 01. 2010 a pri pôžičke poskytnutej dňa 02. 12. 2009 sa odporca dostal do omeškania dňom 01. 06. 2010. V obidvoch prípadoch bola určená Európskou centrálnou bankou základná úroková sadzba 1 %, a potom v zmysle citovanej právnej úpravy súd priznal navrhovateľke úroky z omeškania zvýšené o 8 percentuálnych bodov, čo je 9 % ročne.

Navrhovateľka si uplatnila náhradu trov konania podľa § 151 ods. 1 O. s. p., ktoré právny zástupca vyčíslil sumou 2 885,12 eura. Navrhovateľka mala v konaní úspech v prevažnej časti, a preto jej súd podľa § 142 ods. 3 O. s. p. priznal plnú náhradu trov účelne vynaložených na uplatnenie nároku. Navrhovateľka podala na tunajšom súde väčší počet návrhov, keď osobitne uplatnila vrátenie každej pôžičky aj keď

jednotlivé pôžičky sama navrhovateľka rozdelila na niekoľko častí len z toho dôvodu, že ako spoločníčka mohla disponovať iba sumou 100 000,-Sk. Navrhovateľka však v každom z týchto konaní uplatnila vrátenie pôžičky, ktorú poskytla odporcovi ako fyzická osoba, a potom jej nič nebránilo uplatniť všetky nároky v jednom konaní. V takom prípade by bola podstatne jednoduchšia aj otázka dokazovania, keď jeden sudca by hodnotil všetky dôkazy jednotlivo aj v ich vzájomnej súvislosti. Pokiaľ preto navrhovateľka istinu, ktorá bola predmetom tohto konania, t. j. 7 000,-eur uplatnila troma samostatnými nárokmi, jedná sa o neúčelný postup, ktorému nie je možné priznať ochranu v podobe náhrady trov za každé konanie osobitne. Prítom všetky písomné návrhy vypracované advokátskou kanceláriou sú totožné, rozdiel je iba v sumách, prípadne v dátume uzavretia pôžičky, pričom aj text všetkých zmlúv o pôžičke je rovnaký. Potom súd pre účely tohto konania pri určení odmeny advokáta za zastupovanie podľa § 10 ods. 1 vyhlášky č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb (ďalej len vyhláška) vychádzal z tarifnej hodnoty 7 000,-eur. Na základe toho potom súd priznal advokátskej kancelárii za každý plný úkon právnej služby obmenu vo výške 237,34 eura. Takáto odmena patrí za prevzatie a prípravu zastúpenia, vrátane prvej porady s klientom zo dňa 17. 06. 2010 a vypracovanie písomného návrhu v ten istý deň. Odmena vo výške 237,34 eura patrí advokátskej kancelárii za účasť na pojednávaní dňa 15. 11. 2011 a dňa 28. 12. 2011.

V predmetnej veci advokátska kancelária dňa 07. 07. 2010 vypracovala aj návrh na nariadenie predbežného opatrenia. Pokiaľ bola v súvislosti s predbežným opatrením uplatnená odmena za úkon - príprava a prevzatie zastúpenia, vrátane prvej porady s klientom, odmenu za tento úkon súd advokátskej kancelárii nepriznal, nakoľko sa jednalo o návrh na vydanie predbežného opatrenia po začatí konania a navyše advokátska kancelária tento návrh vypracovala na základe toho istého plnomocenstva zo dňa 17. 06. 2010. V súvislosti s predbežným opatrením potom súd priznal advokátskej kancelárii podľa § 14 ods. 2 písm. a/ vyhlášky odmenu vo výške 1-ice základnej sadzby, čo je 118,67 eura a táto odmena patrí advokátskej kancelárii za vypracovanie návrhu na vydanie predbežného opatrenia zo dňa 07. 07. 2010 a vypracovanie odvolania proti uzneseniu tunajšieho súdu zo dňa 27. 08. 2010. Odmena za všetky úkony právnej služby je potom 1 186070 eura.

Podľa § 16 ods. 3 vyhlášky, za každý z týchto úkonov právnej služby patrí advokátskej kancelárii náhrada výdavkov na miestne telekomunikačné výdavky a miestne prepravné (paušálna náhrada), ktorá bola pri úkonoch vykonaných v roku 2010 vo výške 7,21 eura, za úkony vykonané v roku 2011 vo výške 7,41 eura a za úkon v roku 2012 vo výške 7,63 eura. Spolu paušálna náhrada za 6 úkonov je 43,88 eura.

Advokátska kancelária preukázala, že je platiteľom DPH, a preto podľa § 18 ods. 3 vyhlášky sa priznaná odmena a náhrady zvyšujú o DPH. Pokiaľ ide o úkony vykonané v roku 2010, uplatnená bola DPH vo výške 19 % a pri úkonoch vykonaných v roku 2011 a 2012 DPH vo výške 20 %. Za úkony vykonané v roku 2010, v zmysle vyššie uvedených dôvodov, patrí odmena 712,02 eura, paušálna náhrada 28,84 eura, čo je spolu 740,86 eura, z čoho DPH 19 % je 140,76 eura, takže odmena a náhrady a zvyšujú na sumu 881,62 eura. Za úkony vykonané v roku 2011 a 2012, v zmysle vyššie uvedených dôvodov, patrí odmena 474,68 eura, paušálne náhrady 15,04 eura, spolu 489,72 eura. 20 % DPH z tejto sumy je 97,94 eura, takže odmena a náhrady a zvyšujú na sumu 587,66 eura.

Navrhovateľka zaplatila súdny poplatok za návrh vo veci samej 440,-eur, za návrh na vydanie predbežného opatrenia 33,-eur a za odvolanie proti uzneseniu prvostupňového súdu, ktorým návrhu nebolo vyhovievané takisto 33,-eur. Potom súd priznal navrhovateľke náhradu trov, ktoré jej vznikli v súvislosti s právnym zastúpením výške 1 469,28 eura a náhradu hotových výdavkov vzniknutých zaplatením súdnych poplatkov 506,-eur, spolu 1 975,28 eura. Náhradu trov konania je v zmysle § 149 ods. 1 O. s. p. odporca povinný zaplatiť advokátskej kancelárii v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku (§ 160 ods. 1 O. s. p.).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní od jeho doručenia na Okresnom súde Liptovský Mikuláš, v 2 vyhotoveniach.

Podľa § 205 ods. 1 O. s. p. v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sleduje, dátum, podpis) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa § 205 ods. 2 O. s. p. odvolanie proti rozsudku, alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že:

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 205 ods. 3 O. s. p. rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Pokiaľ si povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/95 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti - Exekučný poriadok).